

[Thorvil Kristensen.]

dette lovforslag er meget ejendommeligt. Hvad er der nemlig sket, siden vi vedtog udskrivningsloven for godt 3 uger siden? Der er sket dette, at arbejderne får større indtægter, og der er sket dette, at arbejdsgiverne får større udgifter, og med den begrundelse skal der nu indføres en ny skat, ikke på dem, der har fået større indtægter, men på nogle af dem, der har fået større udgifter. Det er den mest ejendommelige logik, jeg endnu har set bag et lovforslag, og det kan jo ikke have nogen art af rimelighed.

Det må iøvrigt også være således, at når man vedtager en udskrivningslov i slutningen af marts, kan landets borgere regne med, at denne er gældende lov, medmindre der skulle ske ting, som helt forrykker samfundets økonomiske stilling, og det er jo ikke sket. Der er ikke sket andet, end hvad vi allesammen i det store og hele havde ventet.

Når der nu tales om selskabernes udbytter, finder jeg anledning til at pege på, at det fremgår af fremsættelsestalen, at når skatterne er betalt, har aktieselskaberne haft ca. 750 mill. kr. i indtægt, hvoraf 300 mill. kr. er udbetalt som udbytte. Det burde egentlig have været tilføjet, at før man kommer til de 750 mill. kr., har de samme aktieselskaber betalt ca. 400 mill. kr. i skatter. Forholdet er altså dette, at aktieselskabernes bruttoindkomst har været ca. 1150 mill. kr. Deraf er gået ca. 400 mill. kr. til skatter, ca. 450 mill. kr. til opsparing og kun 300 mill. kr. til udbytte, hvoraf vel endda de pågældende aktionærer har opsparet en del. Det er ikke ret mange af indkomsterne, der opfører sig så valuta-mæssigt gunstigt, som aktionærernes indkomster har gjort det i de senere år.

Venstre kan ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Poul Møller: Det er karakteristisk for dette lovforslag, at forslaget ikke har andet formål, end at man nu vil gribe ind overfor andre, fordi man har grebet ind overfor arbejderne ved at ophøje mæglingforslaget til lov. Lovforslaget ville aldrig have set dagens lys, hvis mæglingforslaget var blevet vedtaget af arbejderne.

Dette fremgår af fremsættelsestalen. Det

er også karakteristisk for det forslag, vi her behandler, at det ikke har nogen som helst begrundelse i frygten for prisstigninger som følge af mæglingforslagets gennemførelse og heller ikke har nogen begrundelse i ønsker om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. Der er altså ikke nogen økonomisk begrundelse for fremsættelsen af denne almindelige skattelov, som er en konsekvens af det mæglingforslag, der blev ophøjet til lov forleden nat.

Jeg synes derfor, at den høje regering og den højtærede finansminister er faldet for en agitation, som finansministeren formentlig ikke selv tror en døjt på, og regeringens motivering for dette indgreb, for denne ekstrabeskatning af landets erhvervs virksomheder, er da også særdeles tynd. Det er klart, at forslaget ikke kan have eller vil få nogen forbrugsbegrænsende virkning eller vil virke som en inflationsbekæmpende foranstaltning. Vedrørende det sidste må man vel snarere regne med, at forslaget vil være en inflationsfremmende foranstaltning, at det vil medføre en omkostningsforøgelse, som før eller siden vil virke ind på priserne og blive til skade for inflationsbekæmpelsen. Der kan kun være mening i at gennemføre dette forslag ud fra den betragtning, at når aktieselskaberne skal betale mere i løn, skal de også betale mere i skat; men en sådan betragtning er jo ikke særlig meningsfuld, den er ikke særlig forståelig, den er tværtimod lidt meningsforstyrrende. Vi har i vort land brug for mere investering i de kommende år og brug for, at selskaberne i videst mulig udstrækning er i stand til at finansiere investeringerne selv, således at de ikke skal belaste lánemarkedet for stærkt. Dette formål modvirkes ved lovforslaget, som derved strider mod landets almindelige økonomiske politik.

Iøvrigt finder jeg anledning til at gøre nogle bemærkninger om overskud og udbytter, fordi der i de sidste uger er foregået en meget kraftig agitation på dette område, en agitation, som dukker op hvert andet år, når overenskomstforhandlingerne er i gang. Det er en agitation, som vi ikke normalt plejer at beskæftige os med her i tinget, fordi vi alle ved, at der ikke er nogen bund i den; men da den har givet